

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, și avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Cocarcea Vladimir xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2018 - 27.12.2018;

Instanța de apel: 22.01.2019 - 19.03.2019;

Instanța de recurs: 04.06.2019 - 04.09.2019.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 27 decembrie 2018, Cocarcea Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin.(4) Cod penal la 7 (șapte) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul turismului pe un termen de trei ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Cocarcea Vladimir în beneficiul lui Marandiuc Dumitru suma de 7635 (șapte mii șase sute treizeci și cinci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Cocarcea Vladimir, administrând și reprezentând în baza procurii din 02.03.2012, eliberată de către administratorul întreprinderii II „Poliglot-Tur-Cocarcea”, Cocarcea Vladimir, tatăl acestuia, interesele întreprinderii respective, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, neîntrerupt și pe o perioadă nedeterminată de timp, sub pretextul acordării serviciilor turistice, cât și al altor servicii legate de plecarea peste hotarele țării, în perioada de timp 29 ianuarie 2013 - 24 iulie 2013, a dobândit ilicit de la Cojocari Dumitru, Milev Alexandru, Donu Viorel, Rusu Oleg, Colosov

Alexandru, Marandiuc Dumitru, Cematînschi Ira, Ursu Vasile și Oxenti Constantin, bani în sumă totală de 133 052 lei, ceea ce constituie proporții mari, în următoarele circumstanțe.

Cocarcea Vladimir, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Cojocari Dumitru, la 29 ianuarie 2013, sub pretextul organizării odihnei la mare în Bulgaria, a propus acestuia, contra sumei de 545 euro, rezervarea și procurarea foilor turistice pentru odihnă în Bulgaria, respectiv a solicitat de la Cojocari Dumitru achitarea sumei de 545 euro, care conform ratei de schimb a BNM, la momentul săvârșirii infracțiunii constituie echivalentul sumei de 8.867,15 lei.

Pentru a părea convingător în intenții, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir a perfectat contractul turistic cu nr. 98 din 30.01.2013, încheiat între ÎI „Poliglot-Tur-Cocarcea”, în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și Cojocari Dumitru, în calitate de beneficiar, conform căruia prestatorul, contra sumei de 545 euro, echivalent sumei de 8867,15 lei comercializează beneficiarului produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Cojocari Dumitru și Vartic Victoria, pentru perioada 29.06.2013 - 09.07.2013 o odihnă în Bulgaria, stațiunea „Sunny Beach”, cu cazarea în hotelul de 3 stele „Astoria”, într-o odaie cu pat dublu, pentru 2 adulți, cu plecarea cu autocarul, cu perfectarea poliței medicale de asigurare al companiei „Euroasig Grup”, cu seria și numărul AM nr. 036432 și cu eliberarea voucher-ului turistic cu seria și numărul AB 046562, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Cojocari Dumitru, nefiindu-i cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, la 30 ianuarie 2013 a transmis lui Cocarcea Vladimir suma de 3000 lei și la 30.03.2013 suma de 4728 lei, în total bani în sumă de 7728 lei.

De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva prin intermediul operatorilor agențiilor turistice, cazarea turiștilor respectivi și transferarea în adresa acestora a mijloacelor bănești încasate de la beneficiari, a însușit mijloacele bănești în sumă total de 7728 lei, prin care lui Cojocari Dumitru fiindu-i cauzată o daună considerabilă.

Tot el, Cocarcea Vladimir, continuându-și activitatea infracțională, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Milev Alexandru, la 30 ianuarie 2013, sub pretextul organizării odihnei la mare în Bulgaria, a propus acestuia, contra sumei de 545 euro rezervarea și procurarea foilor turistice pentru odihnă în Bulgaria, respectiv a solicitat de la Milev Alexandru achitarea sumei de 545 euro, care conform ratei de schimb a BNM, la momentul săvârșirii infracțiunii constituia echivalentul sumei de 8867,15 lei.

Pentru a părea convingător în intenții, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir a perfectat contractul turistic cu nr. 96 din 30.01.2013, încheiat între ÎI „Poliglot-Tur-Cocarcea”, în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și Milev Alexandru, în calitate de beneficiar, conform căruia prestatorul, contra sumei de 545 euro, echivalentul sumei

de 8867,15 lei comercializează beneficiarului produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Milev Alexandru și Rebdev Cristina, pentru perioada 29.06.2013 - 09.07.2013 o odihnă în Bulgaria, stațiunea „Sunny Beach”, cu cazarea în hotelul de 3 stele „Astoria”, într-o odaie cu pat dublu, pentru 2 adulți, cu plecarea cu autocarul, cu perfectarea poliței medicale de asigurare al companiei „Euroasig Grup”, cu seria și numărul AM nr. 036430 și cu eliberarea voucher-ului turistic cu seria și numărul AB 046561, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Milev Alexandru, nefiindu-i cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, la 30.01.2013 a transmis acestuia suma de 3500 lei, la 05.04.2013 suma de 4240 lei, iar la 10.06.2013, prin intermediul persoanei Țarigradean Mihaela, suma de 70 euro, echivalentul conform cursului oficial al BNM cu suma de 1157 lei, în total bani în sumă de 8897 lei.

De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva prin intermediul operatorilor agențiilor turistice cazarea turiștilor respectivi și transferarea în adresa acestora a mijloacelor bănești încasate de la beneficiari, a însușit mijlocele bănești în sumă total de 8897 lei, prin care fapt lui Milev Alexandru fiind cauzată o daună considerabilă.

În continuare, acționând cu aceiași intenție infracțională, Cocarcea Vladimir, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Donu Viorel și Rusu Oleg, la 11 februarie 2013, sub pretextul organizării odihnei la mare în Turcia, a propus lui Donu Viorel, contra sumei de 1550 euro și lui Rusu Oleg, contra sumei de 1200 euro, rezervarea și procurarea foilor turistice și a biletelor avia pentru odihnă la mare în Turcia, respectiv a solicitat de la cei doi achitarea sumelor respective.

Pentru a părea convingător în intenții, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir a perfectat trei contracte turistice cu nr. 110, 111 și 112, toate din 11.02.2013, încheiate între II „Poliglot-Tur-Cocarcea”, în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și Donu Viorel, Rusu Oleg și Rusu Maxim, în calitate de beneficiari, conform cărora prestatorul, contra sumei totale de 3000 euro comercializează beneficiarilor produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Donu Viorel, Schițco Galina, Rusu Oleg, Rusu Aliona, Rusu Maxim, Rusu Olesea și Donu Valeria, pentru perioada 15.05.2013 - 29.05.2013 o odihnă în Turcia, or. Belec, cu cazarea în hotelul „Papillon Azscha”, în trei odăi, cu serviciul masă „totul inclus”, cu plecarea pe calea aeriană cu transportul companiei „AVIA” cu ruta „KIV-AYT-9U MDL 757” și la întoarcere cu ruta „AYT-KIV-2M 353”, cu perfectarea polițelor medicale de asigurare ale companiei „Transelit”, cu seria și numărul AMTG 002464, AMTG 002463 și AMTG 002462, și cu eliberarea voucher-elor turistice cu seria și numărul AA 046582, AA 046581 și AA 046580, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Donu Viorel și Rusu Oleg, nefiindu-le cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, la 14.02.2013, 19.02.2013 și 25.03.2013 au transferat la contul bancar nr. 2259710SV60000437100, deschis pe numele lui

Cocarcea Vladimir în BC „Mobiasbanca Grupe Societe Generale" SA bani în sumă totală de 1480 euro, și la 11.05.2013 a transmis acestuia personal bani în sumă de 1260 euro, în total bani în sumă de 2740 euro, echivalent, conform cursului oficial al BNM cu suma de 42579 lei.

De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva prin intermediul operatorilor agențiilor turistice cazarea turiștilor respectivi, și al companiilor aeriene a biletelor avia, cu transferarea în adresa acestora a mijloacelor bănești încasate de la beneficiari, cât și procurarea polițelor medicale de asigurări, a însușit mijloacele bănești în sumă total de 42579 lei, prin care fapt lui Donu Viorel și Rusu Oleg fiindu-le cauzată o daună considerabilă.

Tot el, Cocarcea Vladimir, continuându-și activitatea infracțională, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Colosov Alexandru, la 11 februarie 2013, sub pretextul organizării odihnei la mare în Bulgaria, a propus acestuia, contra sumei de 1250 euro rezervarea și procurarea foilor turistice pentru odihnă în Bulgaria, respectiv a solicitat de la Colosov Alexandru achitarea sumei respective, care conform ratei de schimb a BNM, la momentul săvârșirii infracțiunii constituie echivalentul sumei de 20212 lei.

Pentru a părea convingător în intenții, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir inițial a perfectat contractul turistic, cu nr. 120 din 18.02.2013, iar ulterior, sub pretextul că unul din copiii minori ai familiei Colosov a atins vârsta de 13 ani, respectiv influențând la prețul foii de odihnă, a perfectat un alt contract, cu nr. 144 din 24.07.2013, încheiate între II „Poliglot-Tur-Cocarcea", în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și Colosov Alexandru, în calitate de beneficiari, conform căruia prestatorul, contra sumei de 1670 euro comercializează beneficiarilor produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Colosov Alexandru, Colosov Florentina, Colosov Lucreția și Colosov Dominica, pentru perioada de 15.08.2013 - 25.08.2013 o odihnă în Bulgaria, stațiunea Albena, cu cazarea în hotelul „Laguna Garden", într-un apartament pentru 2 adulți și doi copii, cu serviciul masă „totul inclus", cu perfectarea poliței medicale de asigurare ale companiei „Transelit", cu seria și numărul AMTG xxxx, și cu eliberarea voucher-ului turistic cu seria și numărul AB 046627, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Colosov Alexandru, nefiindu-i cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, la 18.02.2013 a transmis acestuia suma de 1500 lei, în una din zile ale lunii februarie 2013 suma de 21000 lei și la 24 iulie 2013 suma de 7000 lei, în total bani în sumă de 29500 lei.

De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva prin intermediul operatorilor agențiilor turistice cazarea turiștilor respectivi și transferarea în adresa acestora a mijloacelor bănești încasate de la beneficiar, a însușit mijloacele bănești în sumă de 29500 lei, prin care fapt lui Colosov Alexandru fiindu-i cauzată o daună considerabilă.

Tot el, Cocarcea Vladimir, continuându-și activitatea infracțională, la 11 februarie 2013, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Marandiuc Dumitru, sub pretextul organizării odihnei la mare în Bulgaria, a propus acestuia, contra sumei de 473 euro, rezervarea și procurarea foilor turistice pentru odihnă în Bulgaria, respectiv a solicitat achitarea sumei respective.

Pentru a părea convingător în intenții, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir a perfectat contractul turistic cu nr. 105 din 11.02.2013, încheiat între II „Poliglot-Tur-Cocarcea”, în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și lui Marandiuc Dumitru, în calitate de beneficiar, conform căruia prestatorul, contra sumei de 473 euro, echivalent sumei de 7635 lei, comercializează beneficiarului produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Marandiuc Dumitru și Bîzgu Nadejda, pentru perioada 29.06.2013 - 09.07.2013 o odihnă în Bulgaria, stațiunea „Sunny Beach”, cu cazarea în hotelul de 3 stele „Astoria”, într-o odaie cu pat dublu, pentru 2 adulți, cu plecarea cu autocarul, cu perfectarea poliței medicale de asigurare al companiei „Transelit”, cu seria și numărul AM nr. xxxx și cu eliberarea voucher-ului turistic cu seria și numărul AB 46576, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Marandiuc Dumitru, nefiindu-i cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, la 11.02.2013 a achitat lui Cocarcea Vladimir suma de 3500 lei și în una din zile ale lunii aprilie 2013, prin intermediul persoanei Țarigradean Mihaela achitând suma de 4135 lei, în total bani în sumă de 7635 lei.

De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva prin intermediul operatorilor agențiilor turistice cazarea turiștilor respectivi și transferarea în adresa acestora a mijloacelor bănești încasate de la beneficiar, a însușit mijloace bănești în sumă totală de 7635 lei, prin care fapt lui Marandiuc Dumitru fiindu-i cauzată o daună considerabilă.

Continuându-și activitatea infracțională, Cocarcea Vladimir, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Cematînschi Ira, la 11 mai 2013, sub pretextul organizării odihnei la mare în Turcia, a propus acesteia, contra sumei de 780 euro rezervarea și procurarea foilor turistice și a билетelor avia pentru odihnă la mare în Turcia, or. Belec, respectiv a solicitat de la aceasta achitarea sumei de 780 euro.

Pentru a părea convingătoare în intenții, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir a perfectat contractul turistic cu nr. 142 din 11.05.2013, încheiat între II „Poliglot-Tur-Cocarcea”, în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și Cematînschi Ira, în calitate de beneficiar, conform căruia prestatorul, contra sumei de 780 euro comercializează beneficiarului produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Cematînschi Ira și Cematînschi Marina, pentru perioada 16.05.2013 - 23.05.2013 o odihnă în Turcia, or. Belec, cu cazarea în hotelul de 5 stele „Holiday Garden Resort”, într-o odaie cu două paturi, pentru 2 adulți, cu serviciul masă „totul inclus”, cu plecarea pe calea aerului cu transportul companiei „AVIA” cu ruta „KTV-AYT-9U MDL 757”

și la întoarcere cu ruta „AYT-KIV-2M 353”, cu perfectarea poliței medicale de asigurare al companiei „Moldcargo”, cu seria și numărul MCM 007299 și cu eliberarea voucher-ului turistic cu seria și numărul AB xxxx, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Cematînschi Ira, nefiindu-i cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, tot la 11.05.2013 a transmis acestuia banii în sumă de 780 euro.

De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva prin intermediul operatorilor agențiilor turistice, cazarea turiștilor respectivi, și al companiilor aeriene a biletelor avia, cu transferarea în adresa acestora a mijloacelor bănești încasate de la beneficiar, cât și procurarea poliței medicale de asigurări, a însușit mijloacele bănești în sumă de 780 euro, care conform ratei de schimb a BNM, la momentul săvârșirii infracțiunii constituie echivalentul sumei de 12521 lei, prin care fapt lui Cematînschi Ira, fiindu-i cauzată o daună considerabilă.

Tot el, Cocarcea Vladimir, continuându-și activitatea infracțională, urmărind scopul dobândirii bunurilor lui Ursu Vasile, la 03 iunie 2013, sub pretextul organizării odihnei în România, localitatea Sovata, a propus acestuia, contra sumei de 1120 euro, rezervarea și procurarea foilor turistice pentru odihnă în România, respectiv a solicitat de la Ursu Vasile achitarea sumei respective.

Pentru a părea convingătoare intențiile sale, cu atribuirea unui caracter legal acțiunilor sale, Cocarcea Vladimir a perfectat contractul turistic cu nr. 131 din 03.06.2013, încheiat între II „Poliglot-Tur-Cocarcea”, în persoana directorului Cocarcea Vladimir, în calitate de prestator și Ursu Vasile, în calitate de beneficiar, conform căruia prestatorul, contra sumei de 1120,6 euro comercializează beneficiarului produs turistic și anume, organizează pentru persoanele Ursu Vasile și Ursu Ana, pentru perioada 05.07.2013 - 19.07.2013 o odihnă în România, cu cazarea în hotelul „Danubius Health Spa Resorts”, cu demipensiune, cu perfectarea poliței medicale de asigurare al companiei „Transelit”, cu seria și numărul AMTG nr. xxxx și cu eliberarea voucher-ului turistic cu seria și numărul AB 046577, servicii incluse în prețul contractului.

La rândul său, Ursu Vasile, nefiindu-i cunoscute intențiile reale ale lui Cocarcea Vladimir, la 03.06.2013 i-a achitat lui Cocarcea Vladimir suma de 1120 euro, echivalentul conform cursului oficial de schimb valutar cu suma de 18.192 lei. De fapt, Cocarcea Vladimir, neavând careva intenții de a-și onora obligațiile asumate, fără a rezerva și transfera în adresa hotelului respectiv mijloacele bănești casate de la beneficiar, a însușit mijloacele bănești în sumă de 1120 euro, care conform ratei de schimb a BNM, la momentul săvârșirii infracțiunii constituie echivalentul sumei de 18192 lei, prin care fapt lui Ursu Vasile fiindu-i cauzată o daună considerabilă.

Tot el, Cocarcea Vladimir, continuându-și activitatea infracțională, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor lui Oxenti Constantin, la 02 iulie 2013, sub

pretextul perfectării vizei Schengen la Ambasada Poloniei, contra sumei de 700 euro, prin intermediul lui Crețu Comeliu a dobândit ilicit de la Oxenti Constantin notebook-ul marca „Asus X 301 A” în valoare de 6000 lei, prin care lui Oxenti Constantin fiindu-i cauzată o daună considerabilă.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Căuș Miroslav în numele inculpatului Cocarcea Vladimir, în termenul legal a atacat-o cu apel, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motivul lipsei în acțiunile inculpatului a componentei de infracțiune, cu respingerea acțiunii civile.

În argumentarea apelului a invocat următoarele:

- examinând cauza penală în judecată, instanța de judecată s-a limitat la cererile unor părți vătămate de a fi examinată cauza penală în lipsa lor, și că acestea nu au careva pretenții față de inculpat, contrar prevederilor art. 323 alin. (2) Cod de procedură penală;

- în vederea stabilirii adevărului instanța de judecată la lipsit pe inculpat de dreptul de a pune întrebări părților vătămate, astfel, încălcându-i inculpatului Cocarcea Vladimir dreptul la apărare și la un proces echitabil;

- la fel, instanța de judecată contrar prevederilor art. 328 Cod de procedură penală, respingând cererea de a audia martorul Haruța Pavel solicitat de către apărare și învinuit, martor, care putea să confirme sau să infirme relațiile create între Cocarcea Vladimir și Rusu Oleg;

- prima instanță a motivat destul de evaziv sentința în partea stabilirii vinovăției inculpatului Cocarcea Vladimir, deoarece nu a menționat în ce constă „dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a mai multor persoane” și nu a menționat care sunt „faptele mincinoase” care chipurile au fost prezentate ca fiind adevărate;

- în cazul de față, din probele administrate, Cocarcea Vladimir a primit banii de la clienți în baza unor documente valabile, autentice, dânsul acționând în interesele agenției de turism SRL „Poliglot Tur Cocarcea” în baza procurii;

- apărarea deși este parțial de acord cu faptele indicate în învinuirea înaintată lui Cocarcea Vladimir, nu este de acord cu esența învinuirii și cu calificarea adusă acestor fapte. Învinuitul recunoaște și este de acord cu acea parte a învinuirii care se referă la faptul încheierii contractului de servicii turistice cu persoanele indicate, ceea ce nu corespunde realității este calificarea acestor fapte ca elemente ale escrocheriei care nu a fost săvârșită, și nici dovedită ca fiind săvârșită. Ori, opinia personală a persoanelor recunoscute ca părți vătămate precum că învinuitul ar fi săvârșit o infracțiune nu este relevantă, ceea ce contează este elementul probatoriu care să fie capabil a susține această părere și să demonstreze, sau să infirme faptul săvârșirii unei infracțiuni;

- apărarea nu intenționează să pună în umbră drepturile persoanelor care s-au adresat organelor de drept în vederea soluționării chestiunilor ce țin de raporturile care s-au format între timp cu învinuitul, ceea ce încearcă apărarea să expună este

faptul că o simplă părere că persoana a săvârșit o faptă pe care cineva o califică ca infracțiune nu este de ajuns ca aceasta să fie adevărat, este necesar ca să fie demonstrat faptul că acțiunea comisă este anume infracțiune, iar intenția așa numitor părți vătămate de a manipula cu organele de drept și instanța de judecată în vederea obținerii unui rezultat poate mai rapid decât în cazul unui curs legal al procedurii de soluționare a chestiunilor legate de raporturi formate cu învinuitul, și anume prin adresarea în instanța de judecată dar în ordine civilă, nu este tocmai plauzibil;

- în vederea dezvoltării și consolidării argumentului de mai sus ține să atragă atenția instanței că aproape în toate cazurile specificate în învinuirea adusă lui Cocarcea Vladimir în care însăși acuzatorul de stat operează cu termenul de contract de servicii turistice, există contracte și bonuri confirmative de recepționare a mijloacelor financiare care demonstrează faptul existenței contractelor între părți, iar prin aceasta demonstrează formarea unor raporturi juridice civile, în care o parte este împrumutatul, iar cealaltă împrumutătorul, fapt confirmat de martorii și părțile vătămate în instanța de fond;

- pe parcursul cercetării judecătorești instanța a avut posibilitatea de a se convinge de prezența divergențelor existente în cauza penală dată și pe de altă parte de lipsa de temei pentru înaintarea învinuirii aduse lui Cocarcea Vladimir, ori legislația Republicii Moldova este foarte explicită la capitolul dat;

- în cazul de față suntem clar în prezența unor raporturi juridice civile care s-au format între SRL „Poliglot-Tur Cocarcea” și celelalte persoane indicate, raporturi care sunt rezultat a încheierii unor contracte de servicii turistice;

- intenția de a înșela nu a existat nici inițial nici nu a apărut ulterior la Cocarcea Vladimir aceasta din contra făcând tot posibilul de a restitui sumele încasate de SRL „Poliglot-Tur Cocarcea” de la părțile vătămate, intenție care există și la momentul actual, ceea ce a făcut imposibilă realizarea acestei intenții în totalitate, dat fiind că acesta se află în detenție, astfel fiind în neputință de a-și onora obligațiile, în acest sens este relevant de a menționa art. 1 al Protocolului nr. 4 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului;

- învinuitul neimpus de nimeni și-a asumat să restituie datoriile SRL „Poliglot-Tur-Cocarcea” față de clienții acesteia, neavând careva obligațiuni față de această companie și nici încheiat vre-un contract de fidejusiune;

- în cazul de față, SRL „Poliglot-Tur-Cocarcea” nu a primit banii în scop de însușire, dar în scopul de a-și îndeplini obligațiile față de clienți, aceasta fiind și ocupația de bază a companiei. Aceste mijloace financiare au fost recepționate în mod legitim, confirmarea fiind bonul și în baza contractului de turism;

- învinuirea formulată este total deplasată și nu corespunde adevărului. Cocarcea Vladimir în general nu a avut intenția de a dobândi ilicit mijloacele bănești ale clienților, fapt care a fost confirmat în ședință chiar de către unele părți vătămate din care au fost audiate, acestea explicând că învinuitul la ziua plecării nu era disponibil, dar în urma discuției cu apărătorul acestuia au înțeles că acesta este

reținut, în așa fel, compania fiind în imposibilitate să-și onoreze obligațiunile, deoarece dreptul la semnătură doar acesta o deținea;

- totodată, în speță nu se regăsește elementul de „înșelăciune” sau „abuz de încredere” care ar fi fost manifestat de Cocarcea Vladimir;

- în speță, Cocarcea Vladimir fiind administratorul SRL „Poliglot-Tu carcea” în perioada când urma să fie perfectate actele pentru a pleca la odihnă de către grupul de turiști care urma să plece în Bulgaria, la odihnă, a fost reținut de către UP și ulterior arestat de către instanța de judecată, astfel compania fiind în posibilitate de a-și onora obligațiunile față de acești clienți, deoarece dreptul la semnătură era doar deținut de învinuit, angajații fiind în imposibilitate să depună, actele la ambasadă să semneze ordinele de plată pentru a depune bani la bancă și a transfera banii conform certificatelor turistice;

- intentarea cauzei penale reprezintă o imixtiune directă și gravă în relațiile cu caracter civil la care a fost implicat Cocarcea Vladimir. Organul de urmărire penală nu trebuie să fie un „instrument” de recuperare a datoriilor de la persoane fizice, inclusiv de la Cocarcea Vladimir. Intentarea cauzei penale asupra unor relații cu caracter pur civil, reprezintă o încălcare gravă a drepturilor lui Cocarcea Vladimir la un proces echitabil;

- din normele sus prezentate rezultă, că în aceste cazuri sunt prezente raporturi juridice civile apărute în temeiul contractelor de prestare a serviciilor turistice, care în caz de neîndeplinire, antrenează răspunderea civilă și duc la obligația lui Cocarcea Vladimir ca organizator al serviciilor turistice de a restitui sumele achitate și repararea prejudiciilor cauzate;

- apărarea consideră că însăși învinuirea adusă lui Cocarcea Vladimir vine să confirme nevinovăția acesteia din moment ce conține doar opinii, suspiciuni și este lipsită cu desăvârșire de un cadru probatoriu care să justifice legalitatea și temeinicia învinuirilor aduse, ori, apărarea a prezentat într-un mod amplu situația de fapt și a dezvăluit adevărata esență juridică a acesteia, noi aflându-ne nu în fața unei infracțiuni comise ci în fața unor raporturi juridice civile care urmau a fi examinate și soluționate potrivit prevederilor legale prevăzute în asemenea cazuri.

3.1 Împotriva sentinței a declarat apel și procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri privind modul stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea de la Cocarcea Vladimir a cheltuielilor judiciare suportate din contul bugetului de stat în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penale, cât și cele suportate pentru extrădarea acestuia din R. Italiană.

În argumentarea apelului acuzatorul de stat a invocat că:

- sentința nominalizată este ilegală în partea ce ține de soluționarea chestiunii legate de încasarea cheltuielilor de judecată, deoarece cheltuielile judiciare înaintate cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, cât și cele suportate pentru extrădarea lui Cocarcea Vladimir din R. Italiană.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019 au fost respinse apelurile declarate, ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Colegiul penal a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin probele analizate și cercetate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, cum ar fi declarațiile părților vătămate, a martorilor, precum și prin materialele cauzei.

Verificând argumentele invocate în apelul avocatului, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, acestea sunt nefondate fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

Instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată solicitarea avocatului Căuș Miroslav cu privire la achitarea inculpatului Cocarcea Vladimir din motiv că fapta lui nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția lui Cocarcea Vladimir în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul penal a respins ca neîntemeiată solicitarea avocatului privind achitarea inculpatului, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii, iar relațiile dintre inculpat și părțile vătămate au un caracter civil, fiind rezultat a încheierii unor contracte de servicii turistice, or, această solicitare este îndreptată spre ameliorarea situației inculpatului. Având în vedere că ultimul sub pretextul acordării serviciilor turistice cât și altor servicii legate de plecarea peste hotarele țării, a dobândit sume de bani de la părțile vătămate, angajându-se să le organizeze odihna peste hotarele țării, încheind în acest sens contracte turistice, de fapt, acesta neavând careva intenții de a-și onora obligațiunile asumate, prin însușirea sumelor în interes propriu, cauzând părților vătămate daune în proporții mari.

Argumentul inculpatului precum că acesta a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiunile asumate față de părțile vătămate, din motivul că a fost reținut de către organele de drept, nu poate fi reținut ca plauzibil de către instanța de apel, or, inculpatul a fost reținut inițial pentru o perioadă de 72 ore după care a fost eliberat, din contra până a fi reținut cât și după ce a fost eliberat din stare de arest inculpatul nu a întreprins careva măsuri în vederea rezervării prin intermediul operatorilor turistici a cazării turiștilor respectivi, dar nici nu a întors banii părților vătămate.

Faptul că inculpatul încă la momentul intrării în stăpânire asupra banilor primiți de la părțile vătămate, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat se confirmă prin conținutul informației parvenite de

la organele de drept ale Bulgariei, de la Ambasada Republicii Turcia la Chișinău, precum și de la întreprinderea „Voiaj Internațional & Co”, ce confirmă lipsa rezervărilor de hotel sau bilete în perioada indicată.

Inculpatul le-a întors la majoritatea părților vătămate sumele primite pentru acordarea serviciilor turistice și altor servicii legate de plecarea peste hotarele țării, dar ulterior comiterii infracțiunii, după pornirea dosarului penal în privința inculpatului Cocarcea Vladimir, iar faptul restituirii către părțile vătămate a sumelor înșușite constituie recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Mai mult ca atât, comportamentul viclean al inculpatului se exprimă și prin faptul că, inculpatul Cocarcea Vladimir, s-a eschivat de a se prezenta la organele de drept și s-a ascuns în Republica Italiană, or, în cadrul urmăririi penale, prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, din 01 decembrie 2015, a fost aplicată măsura preventivă - arestul, cu eliberarea mandatului de arest în privința lui Cocarcea Vladimir din momentul reținerii, acestuia (f.d. 174-177, vol. III), fiind extrădat de autoritățile italiene și reținut conform procesului-verbal de reținere din 14.08.2018 (f.d. 186-198, 207, vol. III).

Instanța de apel a reținut argumentul apelantului ca neîntemeiat, potrivit căruia, prima instanță contrar prevederilor art. 328 Cod de procedură penală a respins cererea de a audia martorul Haruța Pavel, or, mărturiile lui Haruța Pavel nu sunt decisive și susceptibile de a influența în confirmarea vinovăției sau nevinovăției inculpatului, vinovăția acestuia fiind demonstrată prin cumul de probe cercetate și analizate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Argumentele apărării potrivit cărora, în vederea stabilirii adevărului instanța de judecată la lipsit pe inculpat de dreptul de a pune întrebări părților vătămate, astfel, încălcându-i dreptul la apărare și la un proces echitabil, au fost apreciate critic de către instanța de apel.

Analizând materialele cauzei penale instanța de apel a remarcat că în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe au fost audiate părțile vătămate Cojocari Dumitru, Marandiuc Dumitru, Milev Alexandru, Ursu Vasile, iar părțile vătămate Cemafinschi Irina, Rusu Oleg, Schițco Galina, Oxenti Constantin, Colosov Alexandru, care fiind audiate în cadrul urmăririi penale, în ședința de judecată nu s-au prezentat, solicitând prin cerere examinarea în lipsa acestora din motiv că prejudiciul cauzat de către inculpat le-a fost restituit și nu au careva pretenții față de acesta, unele din părțile vătămate fiind plecate peste hotarele țării.

Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din data de 04.12.2018, apărarea a obiectat doar la audierea părții vătămate Rusu Oleg, instanța prin încheiere protocolară a respins cererea argumentând-o în modul corespunzător. Totodată, de către apărare în cadrul ședinței instanței de apel nu a fost solicitată audierea părții vătămate menționată.

Colegiul penal verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, nu a depistat careva

încălări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Privitor la numirea pedepsei penale, Colegiul penal a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, Colegiul penal a considerat că soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, or, aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său și siguranța patrimoniului persoanei.

Colegiul penal luând în considerare că partea vătămată Marandiu Dumitru la urmărirea penală a depus o cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă, reieșind din faptul că prin infracțiunea săvârșită i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 7635 lei, în rezultatul acțiunilor ilegale ale lui Cocarcea Vladimir, care prin înșelăciune și abuz de încredere l-a deposedat de această sumă de bani, iar în instanța de fond a solicitat să-i fie recuperat prejudiciul material cauzat prin infracțiune și ținând cont că inculpatul este recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, în virtutea prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 11 Cod procedură penală, prima instanță a dispus încasarea din contul inculpatului Cocarcea Vladimir în beneficiul lui Marandiu Dumitru a sumei de 7635 lei.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, Colegiul penal a reținut că, prima instanță întemeiat a respins solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la inculpatul Cocarcea Vladimir în contul statului a sumei de 3416, 72 lei, suportate în legătură cu instrumentarea cauzei.

Luând în considerație faptul că art. 227 Cod de procedură penală, stabilește expres care sunt cheltuielile judiciare, în condițiile în care cheltuielile invocate de acuzatorul de stat nu se regăsesc în prevederile acestui articol, instanța de apel a respins ca nefondată cererea acuzatorului de stat privind încasarea de la condamnat a sumei solicitate cu titlu de cheltuieli de judecată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, care invocând prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece soluția instanțelor de fond privind refuzul în încasarea cheltuielilor de judecată contravine normelor procesual penale în vigoare.

5.1 Împotriva deciziei a depus recurs ordinar avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare și respingerea acțiunii civile.

În motivarea cererii a invocat că:

- instanțele de fond eronat și-au motivat decizia privind stabilirea vinovăției inculpatului, deoarece nu s-a menționat în ce constă „scopul de însușire a banilor” și care sunt „faptele mincinoase” care chipurile au fost prezentate ca fiind adevărate, astfel în acțiunile lui Cocarcea Vladimir lipsesc elementele infracțiunii;

- majoritatea părților vătămate au confirmat la urmărirea penală că nu au beneficiat de serviciile turistice din partea inculpatului, deoarece acesta a fost arestat, iar banii le-au fost restituiți pe parcursul urmăririi penale și după, nu s-au mai prezentat în ședințele de judecată și cu toate că avocatul a solicitat prezența acestora, instanța a respins demersul, privându-l astfel pe Cocarcea Vladimir de dreptul de la un proces echitabil.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

6.1 *Referitor la recursul ordinar declarat de procuror, instanța reține că, ca temei de drept pentru casarea deciziei recurate dânsul indică pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând dezacordul cu soluția instanței de apel privind respingerea încasării de la inculpat a cheltuielilor de judecată în mărime de 20501,60 lei, urmare a extrădării acestuia care a fost anunțat în căutare pe parcursul procesului penal.*

Colegiul penal consideră vădit nefondată și declarativă revendicarea procurorului în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel privind respingerea solicitării de încasare a cheltuielilor judiciare din partea lui Cocarcea Vladimir, dat fiind că decizia atacată corespunde prevederilor legii de procedură penală, fiind legală, argumentată și întemeiată.

În subsidiar la raționamentele expuse de instanța de apel, Colegiul consideră relevant de a puncta următoarele.

La nivel internațional cheltuielile și suportarea lor în cadrul asistenței juridice internaționale sunt reglementate de art. 24 din Convenția europeană de extrădare. La nivel național acestea se regăsesc în prevederile art. 535 Cod de procedură penală și

art. 11 din Legea nr. 371 din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.

Așadar, pornind de la dispoziția art. 535 Cod de procedură penală se menționează că cheltuielile legate de acordarea asistenței juridice le suportă partea solicitantă pe teritoriul țării sale dacă nu este stabilit un alt mod de acoperire a cheltuielilor în condiții de reciprocitate sau prin tratat internațional. Potrivit art. 11 din Legea 371/2006 cheltuielile de îndeplinire a cererii de asistență juridică sunt suportate, de regulă, de statul solicitant. Statul solicitant suportă: *c) cheltuielile de transfer al persoanelor pe teritoriul statului solicitant; d) cheltuielile de tranzit al persoanelor de pe teritoriul unui stat terț.*

În același sens, sunt invocate și prevederile internaționale cu privire la suportarea cheltuielilor pentru extrădarea persoanelor, și anume art. 24 din Convenția europeană de extrădare din 13.12.1957, care prevede că cheltuielile ocazionate de extrădare pe teritoriul părții solicitate vor fi în sarcina acestei părți. Cheltuielile ocazionate de tranzit prin teritoriul părții solicitate pentru tranzit vor fi în sarcina părții solicitante. În caz de extrădare, provenind de pe un teritoriu nemetropolitan al părții solicitate, cheltuielile ocazionate de transportul între acest teritoriu și teritoriul metropolitan al părții solicitante vor fi în sarcina acesteia din urmă. Aceeași regulă se va aplica pentru cheltuielile ocazionate de transportul între teritoriul nemetropolitan al părții solicitate și teritoriul metropolitan al acesteia.

Prin urmare, reieșind din cele expuse, Colegiul reiterează că, cheltuielile suportate pentru extrădarea unei persoane urmează a fi puse în sarcina statului, nu a inculpatului după cum pledează recurentul.

Pe cale de consecință, se relevă că instanța de apel corect a specificat despre faptul că, cheltuielile suportate pentru extrădarea inculpatului nu se raportează la categoria cheltuielilor judiciare imputabile persoanei extrădabile, ci urmează a fi acoperite de către stat.

Pe de altă parte, Colegiul reiterează că, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și, căroră instanța de judecată le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârea adoptată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că, verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, careva temeieri de casare a acesteia, nu s-au stabilit.

Totodată, instanța atrage atenția că, diferit de solicitările acuzatorului de stat pe parcursul judecării cauzei în instanța de fond și apel, obiectul căroră forma suma de 3416,72 lei, prin recursul ordinar se solicită încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 20501,60 lei, adică o sumă inexplicabilă.

Respectiv, având în vedere cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel,

instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre întemeiată, neexistând vreun temei pentru admiterea recursului în sensul declarat de procuror.

6.2 Referitor la recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, Colegiul menționează că, potrivit textului acestuia recurentul nu invocă careva temei din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul cererii reiese că dânsul nu este de-acord cu modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, ceea ce a dus la constatarea greșită a vinovăției în acțiunile inculpatului.

Reieșind din criticile recurentului reiese că dânsul consideră că nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate, temei ce se încadrează în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Acest temei este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul semnalat în speță, nu este aplicabil în speța examinată din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel.

Așadar, acest temei se include în cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz însă, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multi-aspectual în textul deciziei instanței de apel, iar careva temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recursul ordinar, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor apelanților, pe care Colegiul le însușește.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că situația de fapt a fost just stabilită de către instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct.4.1. a prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, corect instanța ajungând la concluzia privind menținerea sentinței, oferind în acest sens argumente plauzile.

De asemenea, Colegiul penal menționează că argumentul precum că, *nu au fost întrunite elementele infracțiunii* este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța inferioară corect a conchis că în acțiunile lui Cocarcea Vladimir sunt prezente toate elementele constitutive a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (4) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le

acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză. Argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, și avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Cocarcea Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun